

Пад час пасяджэння выніковай калегіі. / Фота Юрыя ІВАНОВА

ВЫНІКОВАЯ КАЛЕГІЯ-2014

Выніковая калегія Міністэрства культуры Рэспублікі Беларусь адбылася ўчора ў канферэнц-зале Нацыянальнай бібліятэкі. Матэрыялы пасяджэння чытайце ў наступных нумарах газеты "Культура". Фотарэпартаж з вялікага сходу работнікаў сферы культуры і дзеячаў мастацтва прадстаўлены на старонцы 2, а праблемны фон, з якім да яго прыйшлі нашы рэгіёны, выкладзены на старонцы 4.

У цырымоніі ўзнагароджвання біры ўдзел
взяў прэм'ер Анатоль Тызік.

Гэты кадры наш
фотакарэспандэнт
Юры ІВАНОЎ зрабіў
у кулуарах і пад
час правядзення
выніковай калегіі
Міністэрства
культуры Рэспублікі
Беларусь у
Нацыянальнай
бібліятэцы.

Выніковая калегія-2014

Міністр культуры Барыс Святлоў (справа)
ўзнагароджае наместніка старшыні Магілёўскага
аблвыканкама Валерыя Малашчу.

Пытанне, пагадзіцца, даіўнае: куды і як рушыць нашай культуры далей? Дакладны адказ на яго дае Дзяржаўная праграма "Культура Беларусі" на 2011 — 2015 гады. Але ўсё часцей работнікі культуры з рэгіёнаў даводзяць, што планы і мары ніяк не сутыкаюцца з рэальным становішчам спраў. Маўляў, наспеў час упарадкаваць агульныя намаганні ў адзіным рэчышчы. Таму менавіта напярэдадні пасяджэння выніковай калегіі Міністэрства культуры Рэспублікі Беларусь рэдакцыя "К" звярнулася да кіраўнікоў абласных і сталічных арганізацый ідэалагічнай работы, культуры і па справах моладзі. Тэлефоннае пытанне было традыцыйна-стандартным: "Якія неадкладныя задачы-проблемы бачыце і як збіраецеся іх вырашаць?". Неаспрэчна, менавіта рэгіянальнае "адчуванне" перспектывы і становіцца падмуркам агульнарэспубліканскай культурнай палітыкі на 2014 год. І вось што мы ў выніку пачулі.

Рўген РАГІН

Куды і як рушыць далей?

Апытанне напярэдадні выніковай калегіі Міністэрства культуры

Аляксандр КЛІЦУНОЎ,
Віцебшчына:

— Вельмі хочацца захаваць усё годнае, што назапашана за доўгі час у сферы культуры Віцебскай вобласці. Нам трэба аптымізаваць 20 працэнтаў супрацоўнікаў. Гэта вельмі сур'ёзны праблем, і захаваць усё на працоўкі нам будзе вельмі цяжка. Думаю, мае калегі ў абласцях мяне падтрымаюць...

— Вельмі трывожыць і замацаванне маладых спецыялістаў, што заканчвалі навучальныя ўстановы ў сталіцы. Тут у нас — праблемы. Людзі адпрацоўваюць належны тэрмін, а застаюцца — нямногія...

Ірына ДАЎГАЛА,
Гомельшчына:

— Асноўная задача, пастаўленая Прэзідэнтам нашай краіны, — выкананне прагнозных паказчыкаў, актывізацыя пазабюджэтай дзейнасці, пошук новых форм работы, якія прынеслі б матэрыяльныя дывідэнды. Дарчы, гэта задача датычыцца не толькі сферы культуры. Зразумела, што дадзены эканамічны осладнік адтывае яшчэ і палітычную ролю. Другое: захаванне гісторыка-культурнай спадчыны.

Трці ж кірунак дзейнасці звязаны з тым, што 2014-ы абвешчаны годам гасціннасці. Мы павінны ствараць станоўчы імідж краіны, каб яна была прывабнай для наведвання гасцямі...

Павел СКРАБКО,
Гродзеншчына:

— У мінулым нумары "К" я распавядаў аб праблемах, якія варта неадкладна вырашаць у абласным цэнтры. Таму спынаюся на пытанні, што хваляюць нашых раённых работнікаў культуры. Да прыкладу, тэатральны будынак у Слоніме практычна гатовы. Засталося ўстанавіць сцэнічнае абсталяванне... Лічу, што ў нашых раёнах першачарговым увагу цяпер неабходна надаваць росту заробковай платы за кошт больш эфектыўнай пазабюджэтай дзейнасці...

Анатоль СІНКАВЕЦ,
Магілёўшчына:

— Глобальная праблема ў тым, што Міністэрства культуры давяло нам аптымізаваць 20 працэнтаў работнікаў культуры. А я лічу, што гэты паказчык павінен вызначаць рэгіён, старэйшы аб'ектканстваў. У такім выпадку аптымізацыя будзе "здаровай". У нас у вобласці — адпрацаваная сістэма, узгодненая з усімі зацікаўленымі прадстаўнікамі раёнаў. Чаму мы не можам яе выкарыстаць на карысць Магілёўшчыны, чаму не слухаюць рэгіёны?

Другая праблема звязана з фінансавым забеспячэннем. Сёння прыбіраюцца цэнтралізаваныя бухгалтэры. А схема для эксперыменту на Магілёўшчыне ў свой час была прапанавана на калегіі абласнога ўпраўлення культуры, пасёджэнне якой падпісала сумесна з Камітэтам дзяржаўнага кантролю (прысутнічаў Аляксандр Серафімавіч Якабсон): у раёне павіна быць адна юрыдычная асоба. А сітуацыя на сёння такім да прыкладу, на Краюнапольшчыне — 15 тысяч жыхароў, а клубная сістэма, ЦЭС, музычныя школы, музей — юрыдычныя асобы. Пра якую аптымізацыю тут можна весці гаворку? Пытанне так і не было прапрацавана на рэспубліканскім узроўні. Між тым, прыбіраюцца не толькі бухгалтэры, але і гаспадарчыя групы.

Наступная праблема датычыцца службовага жылля, якое плануецца перавесці ў арэнду. Атрымліваецца, пасля заканчэння перыяду прыватызацыі ў 2016 годзе мы выйдзем заслужаных і ўволяк узнагароджаных дзяржаўнай культуры і мастацтва з невялікімі заробкамі на вуліцу. Неўжо яны сваёй самазавярнай працай не заслужылі льгот? Да мяне на прыём прыйшло паўсотні такіх чалавек...

Мы павінны захаваць галіну культуры, той пад'ёмца, які ствараюць дзесяцігоддзямі. Вельмі проста ўсё знішчыць. І Прэзідэнт краіны пад час недаўняй сустрэчы з інтэлігенцыяй засяроджаў увагу на тым, што падыход да творчых людзей павінен быць асаблівым...

І яшчэ. Дзяржаўная праграма "Культура Беларусі" не павіна быць осківана. У адваротным выпадку, рэгіёны, якім і без таго няпроста, не здоліваюць апраўдаць давер насельніцтва...

Руслан ТРУХАН,
Міншчына:

— Па Мінскай вобласці сярэдні месечны заробак работнікаў культуры оладае каля трох з паловай мільёнаў рублёў, у музейных жа — два мільёны дзвеце тысяч. Дык чаму мы жадаем дасягнуць пры такім узроўні аплаты працы? Людзі сёння працуюць, па сутнасці, за іду...

Звярну і пра аптымізацыю. 20-працэнтнае осківанне сістэму разбурыць. Капі ж мы сапраўды хочам яе аптымізаваць, дык, як мы пралічылі, хопіць 5-6 працэнтаў...

Сяргей ХІЛЬМАН,
Мінск:

— У краіне прайшла разарнізацыя дзяржаўнага. У нашым сённяшнім галоўным ўпраўленні адбылося не осківанне, а аб'яднанне самых розных структур. Цяпер гэта — адны механізм, кансалідаваны арганізм. І мы павінны выкарыстаць яго творчыя ды арганізацыйныя магчымасці для таго, каб стаіцца горна адзначыць 70-годдзе вызвалення краіны ад нямецка-фашысцкіх захопнікаў, ушанаваць ветэранам Велікай Айчынай вайны, якіх ужо мала. Гэта для нас самая важкая ідэалагічная, палітычная задача. Юж тычыцца і даты вызвалення Мінска, што стала галоўным дзяржаўным святкам — Днём Незалежнасці Беларусі. А ў наступным годзе аптеем ослепіць знакахавы падзей стане 70-годдзе Велікай Перамогі. Больш важных задач у горада проста няма...

Аляксандр ЦЫРАЛЬЧУК, Брэстчына, адмовіўся даваць адказ, бо інтэрв'ю незначымым па тэлефоне не дае прыняць: "Прыязджайце", — оказваў ён. Цяжка паінуць такую пазіцыю галоўнага абласнога ідэалага без каментарыя. Напрыклад 2013 года наш карэспандэнт Алег Клімаў наведаў Брэст і браў інтэрв'ю ў стардара Цыральчука, якое было пасля візавання агублікавана. Значыць, наша газета для Аляксандра Аляксандравіча — прынамсі, знаёмая. Знаёмая павіна быць і з той нагоды, што напрыклад 2012-га "К" ладзіла вытаную рэдакцыю ў Брэстскай вобласці, остракалася ці не ўсім рэдакцыйным оладам са старэйшай аб'ектканствам Канстанцінам Сумарам, ягоным намеоікам Леанідам Цупрыкам, з кіраўніцтвам тагачаснага абласнога ўпраўлення культуры, працавала некалькі дён у раёнах Брэстчыны (Аляксандр Аляксандравіч на той момант працаваў начальнікам галоўнага ўпраўлення ідэалагічнай работы аб'ектканствам). Неўжо гэта падзея і спецыяльных газеты з яе нагоды ўсёго год таму не дадалі аўтарытэту выданню? Ці па кожны каментарый або адказ на "гарачае" пытанне журналістам, што не ведаюць таго ці іншага візавы асабіста, неабходна адпраўляцца ў камандзіроўку? Хоць гоўная логіка ў гэтым ёсць: год беракліваці осончыўся, год гасціннасці распачаўся... А ўркідзе, адну справу робім, ці не так? Прынамсі, наша меркаванне такое.

■ ■ ■

Такая палітыка начальнікаў ўпраўленняў ідэалагіі і культуры. Мы ж, журналісты, заўжды атажасмлівалі нацыянальную ідэалагію з нацыянальнай культурай (у тым ліку і з нашай "Культурай"). І заўжды знаходзілі аднадумцаў оерод работнікаў культуры рэспублікі. У гэта і верым.